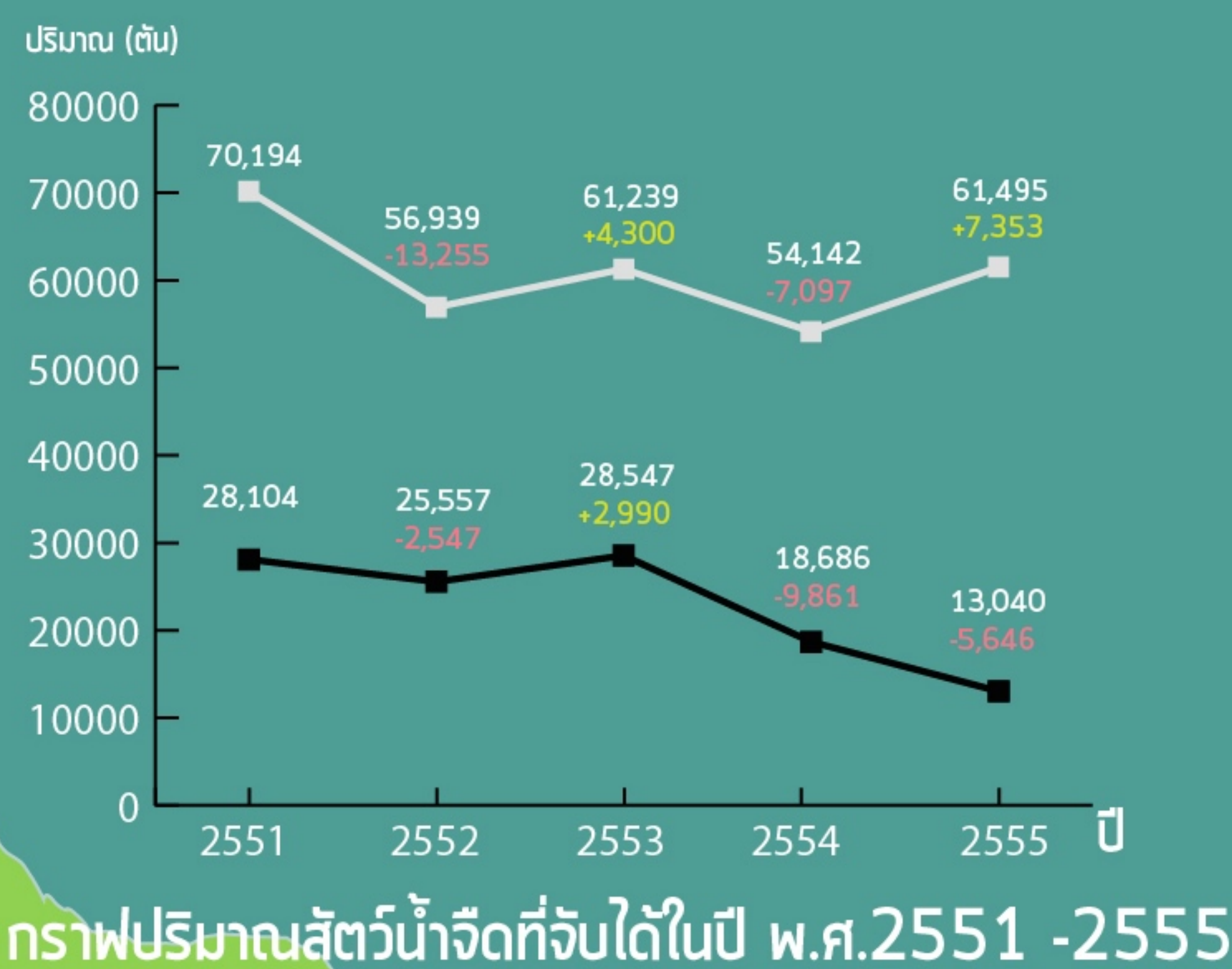
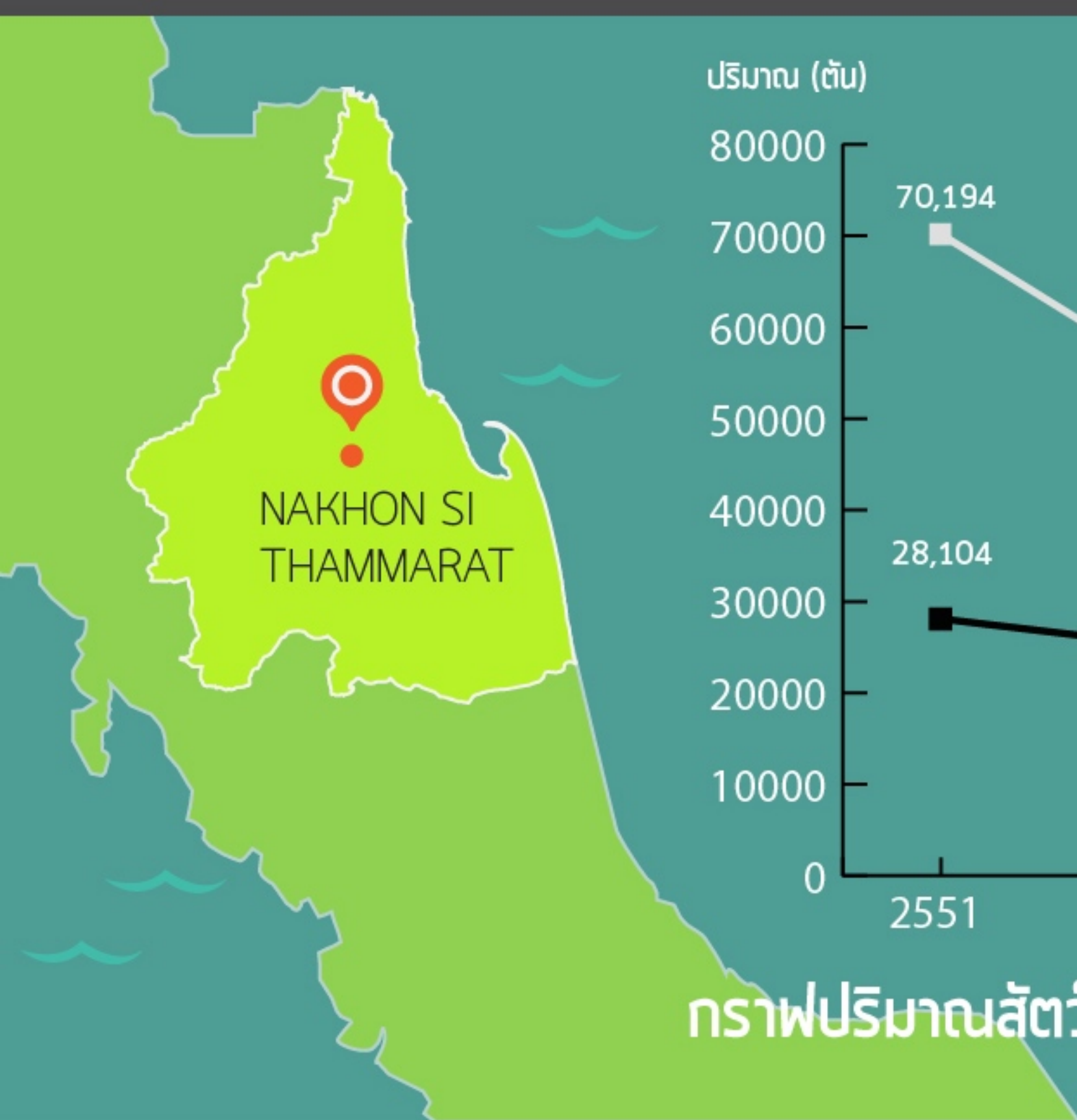

ปลาหายไ้

จากการศึกษาและลงพื้นที่ภาคสนาม ณ ชุมชนบ้านปากพญา ทำให้เห็นปัญหาการลดจำนวนของสัตว์น้ำ จึงเลือกมาเป็นหัวข้อโครงการเพื่อหาสาเหตุและปัจจัยของการลดจำนวนลงของสัตว์น้ำเพื่อนำมาสรุปและวิเคราะห์ผลในเชิงสถิติ

ปริมาณสัตว์น้ำในภาคใต้

ลดลงเฉลี่ย 2,174.75 ตันต่อปี
(ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9,425.8 ตัน/ปี)

ปริมาณสัตว์น้ำในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลดลงเฉลี่ย 3,766 ตัน ต่อปี
(ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,870.41 ตัน/ปี)

กราฟมูลค่าสัตว์น้ำจับที่จับได้ ปี พ.ศ.2551-2555

การหาส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของส่วนต่างของมูลค่าสัตว์น้ำในแต่ละปี

x	x - \bar{x}	(x - \bar{x}) ²
394.6	-667.6	445,689.8
712.4	-349.8	122,360.1
-1,438.2	-2500.4	6,252,000.2
4,580.1	3517.9	1,237,5620.1
$\bar{x}=1,062.23$ ล้านบาท/ปี		$\Sigma(x - \bar{x})^2 = 19,195,670.5$

$$SD = \sqrt{\frac{\Sigma(x-x)^2}{N}}$$

$$= \sqrt{\frac{19,195,670.5}{4}}$$

$$= 2190.6 \text{ ล้านบาท/ปี}$$

สรุป

จากกราฟข้อมูลในข้างต้น พบว่าแนวโน้มของจำนวนสัตว์น้ำและราคาแปรผกผันกันโดยจำนวนของสัตว์น้ำมีแนวโน้มลดลงทุกปี ในขณะที่มูลค่ากลับมีแนวโน้มที่แพงขึ้น เนื่องจากไม่มีการอนุรักษ์และมีการจับแบบเน้นปริมาณทำให้สัตว์น้ำลดน้อยลง เมื่อเทียบกับจำนวนผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นราคาจึงเพิ่มสูงขึ้นตาม เพราะปริมาณน้อยลง ความต้องการเพิ่ม ราคาที่เพิ่มตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามาก หมายความว่าข้อมูลของกราฟในแต่ละปีต่างกัน บางปีลดน้อย บางปีลดมาก บางปีก็เพิ่มขึ้น เนื่องจากการจับและการอนุรักษ์ไม่เท่ากันในแต่ละปี

ทางแก้ไข

ไม่จับสัตว์น้ำวัยอ่อนหรือสัตว์น้ำในช่วงสืบพันธุ์เพื่ออนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำให้เจริญเติบโตและขยายพันธุ์ต่อไปได้

ยกเลิกการใช้เรือคราดหอยและเรือวนลากซึ่งผิดกฎหมาย โดยเรือคราดหอยทำลายที่อยู่สัตว์น้ำ และพลิกดินทำให้น้ำเสีย ส่วนเรือวนลากทำให้สัตว์เล็กและสัตว์อื่นที่ติดอวนตายไปด้วย

บัญญัติกฎหมายคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่เข้มงวดกว่านี้ ประชาชนต้องมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และเห็นคุณค่าของทรัพยากร